

РЕШЕНИЕ

№ 5151/18.07.2016г.

гр. София, г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.07.2016 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Мария Николова

Весела Андонова

при участието на секретаря Детелина Начева и при участието на прокурора Камелия Николова, като разгледа дело номер **5976** по описа за **2016** година докладвано от съдия Мария Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на „БТВ МЕДИА ГРУП“ АД срещу решение от 15.04.2016г., постановено по НАХД № 2911 по описа за 2016г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 104 – ти състав. С решението е потвърдено наказателно постановление /НП/ № РД-10-26/10.02.2015г. издадено от председателя на Съвета за електронни медии /СЕМ/, с което за нарушение по чл. 89, ал. 1 от Закона за радиото и телевизията /ЗРТ/ на „БТВ МЕДИА ГРУП“ ЕАД на основание чл. 126, ал. 1 във връзка с чл. 127, ал. 2 от ЗРТ е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лв.

В жалбата се навеждат доводи за неправилност на обжалваното решение, поради нарушаване на закона – отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК), във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени решението на СРС и да постанови друго, с което да отмени НП.

Ответникът – СЕМ, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Счита, че не са налице касационни основания за отмяна на решението на СРС и моли жалбата да бъде отхвърлена.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК и след съвещание приема следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1 ЗАНН и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Касационният състав намира, че обжалваното въззивно решение е правилно и не е налице наведеното касационно основание за неговата отмяна.

В производството пред въззивния съд безспорно е установено, че на 17.10.2014г. в интервала от 19:00 до 20:00 часа, общото времетраене на излъчените реклами надвишава допустимите 12 минути. Установило се, че в този интервал са излъчени общо 12 минути и 55 секунди, които са били разделени в два обозначени отделни блока и в едно рекламно съобщение, докато се представяла прогнозата за времето. Първият рекламен блок е с продължителност 6 минути и 30 секунди, а втория 6 минути и 15 секунди. Рекламното съобщение в прогнозата за времето е 10 секунди. Сървърът, по който се извършвал мониторинг няма достатъчен капацитет, което налагало периодично да се искат записи. Прегледът бил извършен по записи на доставчика „БТВ Медиа ГРУП“ ЕАД. Записите били поискани от председателя на СЕМ с писмо. Горееизложената фактическа обстановка съдът установил от показанията на свидетелите и от писмените доказателства по делото, приобщени по реда на чл. 283 НПК.

За да постанови обжалваното решение въззивният съд е приел от правна страна, че според забрана на чл. 89, ал. 1 от ЗРТ делът на рекламните спотове и слотовете за телевизионен пазар в даден едночасов период не може да надхвърля 12 минути. Изключение от това правило се съдържа в ал. 2 на чл. 89 от ЗРТ и то не се прилага за съобщения, направени от оператора във връзка с неговите собствени програми, предавания и допълнителни продукти, свързани с тези предавания, промоция на европейски филми, както и за призови за благотворителност и общественополезни каузи. Посочил е, че правилно е определена нарушената материалноправна норма, която отговаря на установената фактическата обстановка и е в съответствие със словесното описание на нарушението в АУАН. АУАН и издаденото въз основа на него НП не страдат от пороци. Формалният характер на нарушението не изисква вредоносен резултат. Санкцията е определена в минималния размер и не следва да се намали. При преценката за приложение на чл.28 от ЗАНН съдът е посочил, че е взел предвид, че позволеното времетраене на реклама в рамките на един час е значително превишено и е по-близо до 13 минути, отколкото до разрешените 12.

Неоснователно е оплакването на касатора за неправилно приложен метод за измерване продължителността на рекламните спотове. Тезата на касатора, че визирият в чл. 89 ЗРТ едночасов период не обхваща един астрономически час, а плаващ едночасов период, започващ от дадена минута и завършващ в същата минута на следващия час, не намира опора в относимото законодателство. В чл. 16 на Протокол за изменение и допълнение на Европейската конвенция за трансгранична телевизия /Ратифициран със закон, приет от 38-о Народно събрание на 12.01.2000 г. - ДВ, бр. 7 от 25.01.2000 г./ изрично е посочено, че съгласно чл. 12 от Конвенцията времетраенето на рекламните спотове и телепазарните спотове в един „астрономически час“ не може да надхвърля 20 на сто. Като част от вътрешното право, по силата на чл. 5, ал. 4 от Конституцията на Република България, нормата обвързва задължените лица и не е необходим изричен акт на СЕМ към доставчиците с указание за прилагането ѝ. Следователно едночасовият период представлява астрономически час, а допустимото време за реклама е максимум 12 минути. По делото е безспорно установено, че рекламното време за периода от 19:00 ч. до 20:00 ч. на 17.10.2014 г. е надхвърлило допустимите 12 минути, поради

17

което правилно е ангажирана административно-наказателната отговорност на дружеството.

Настоящият състав не приема доводите на касатора, че текстът на чл. 16 от цитирания Протокол за изменение и допълнение на ЕКТТ е неправилно преведен на български език. Протоколът в превод на български език е обнародван в ДВ, бр. 96 от 11.10.2002 г., в сила от 1.03.2002 г. и доколкото според чл. 3 от Конституцията на Република България, официалният език в републиката е българският, така преведеното и обнародвано съдържание на международния акт има обвързваща сила, както за страните, така и за съда.

Относно приложението на чл.28 ЗАНН въззивният съд е изложил подробни и убедителни мотиви, които настоящата инстанция споделя изцяло и не счита за необходимо да преповтаря.

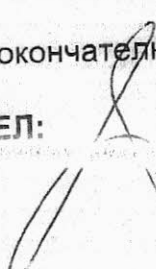
Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, X касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 15.04.2016г., постановено по НАХД № 2911 по описа за 2016г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 104 – ти състав .

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

PAVO
СЪД
СЕКРЕТАР

Разпечатай

Решение

№ 2643 от 15.04.2016

град София

9

РЕШЕНИЕ

гр.София, 15.04.2016 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

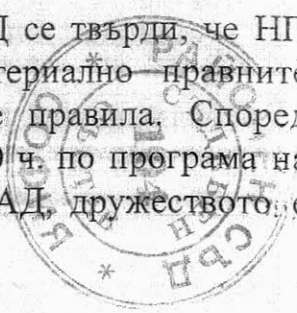
СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 104 състав, в публично заседание на тринадесети април през две хиляди и шестнадесета година, в състав:

РАЙОНЕН СЪДИЯ:Георги Георгиев

при участието на секретаря Елизабет Стоименова, като разгледа докладваното от съдия Георгиев АНД №2911 по описа за 2016 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН и е образувано въз основа на подадена чрез административно-наказващият орган до съда жалба срещу наказателно постановление №РД-10-26/10.02.2015 г. на председателя на Съвета за електронни медии, с което на „БТВ МЕДИА ГРУП“ ЕАД е наложено следното административно наказание: имуществена санкция в размер на 3000 лв. за нарушение на чл.89, ал.1 от Закона за радиото и телевизията.

В депозираната пред съда жалба от „БТВ МЕДИА ГРУП“ ЕАД се твърди, че НП било незаконосъобразно, постановено в нарушение на материално-правните разпоредби и при съществено нарушение на процесуалните правила. Според посоченото в НП на 17.10.2014 г. в интервалите 19:00 ч. - 20:00 ч. по програма на доставчика на линейни медийни услуги „БТВ Медиа Груп“ ЕАД, дружеството, е

излъчило търговски съобщения с общо времетраене от 12 минути и 55 секунди. За посоченото нарушение, преди НП е бил издаден акт за установяване на административно нарушение №НД-01-22/26.01.2015 г.

Според актосъставителя и административно наказващия орган - председателят на Съвета за електронни медии, установеното несъответствие представлява нарушение на разпоредбата на чл.89, ал.1 ЗРТ, в която се въвежда забраната продължителността на рекламните спотове и спотове за телевизионен пазар в даден едночасов период да не надхвърля 12 минути.

Административно-наказателното производство е образувано в нарушение на чл.34, ал.2 ЗАНН.

Съгласно чл.20, ал.1 ЗРТ, съветът за електронни медии е орган, чиято основна функция е да регулира медийните услуги в случаите и по реда на Закона за радиото и телевизията. Като регулаторен орган, СЕМ, съгласно чл.32 ЗРТ, е натоварен с извършването на надзор на дейността на доставчиците. В чл.33 ЗРТ е очертано и полето, в което регулаторният орган следва да извършва надзор върху дейността на доставчиците на медийни услуги. Чл.33, ал.1, т.4 ЗРТ предвижда, че СЕМ осъществява надзор за спазването на изискванията относно търговските съобщения. За осъществяването на тази дейност телевизионните доставчици заплащат годишна такса надзор съгласно чл.7 от Тарифата за таксите за радио- и телевизионна дейност. Следователно правото на СЕМ да осъществява надзор е и негово задължение, за което съответният доставчик заплаща таксата надзор.

В НП е посочено, че датата на извършване на твърдяното от АНО нарушение е 17.10.2014 г. Твърдяното като извършено нарушение не е по конкретен сигнал, а е с оглед изпълнение на задълженията на актосъставителя за извършване на постоянен мониторинг и надзор върху програмите, собствени на „БТВ Медиа Груп“ ЕАД. При положение, че съществува правото/задължение да следи дейността на доставчиците, за СЕМ, и в частност за актосъставителя, изначално е бил известен доставчикът на медийни услуги, чийто програми са предмет на надзор, а оттам и извършителят на евентуално нарушение. АУАН обаче е съставен и връчен на „БТВ Медиа Груп“ ЕАД на 26.01.2015 г. - след изтичане на предвидения в чл.34, ал.2 ЗАНН 3-месечен срок. Следователно АНО е следвало да прекрати административно-наказателното производство като образувано след изтичане на 3-месечния срок по чл. 34, ал. 2 ЗАНН.

АНО не бил установил и доказал по безспорен начин наличието на извършено нарушение. При съставянето на НП не били спазени изискванията на чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН като АНО не е извършил точно описание на нарушението, обстоятелствата, при които е било извършено и доказателствата, които го потвърждават. АНО не бил установил и посочил аудио-визуалните произведения, които са били излъчвани през посочения времеви отрязък, а е извършил свое описание, в свободен текст, на излъчваната реклама, без да е посочил продължителността на всяко търговско съобщение, съдържащо се в отделните блокове.

Изцяло неоснователно бил включен в продължителността на рекламния блок и

съобщението на „Технополис“, излъчено в „Прогнозата за времето“. Същото не нарушавало целостта на програмата, включено е в аудио-визуално произведение, създадено от Медията и за нейните собствени нужди, и с включването му не била нарушена възможността за възприемане на произведението от зрителя. Не било част от телевизионната реклама и част от рекламния блок, следователно не следвало да бъде включвано и при отчитане на продължителността на последния.

Неправилно било осъществено и измерването на продължителността на рекламния блок. Отчитане дължината на рекламните спотове не било изпълнено в съответствие с разпоредбите на Наредбата за единиците за измерване, разрешени за използване в Република България (приета с ПМС №275 от 29.11.2002 г.). Липсвали данни АНО да е извършил измерване в съответствие с установената в чл.7, т.3 от Наредбата основна мерна единица - секунда и посредством използването на сертифициран часовников механизъм, който да удостоверява точно отмереното време.

В чл.89, ал.1 ЗРТ е уредена продължителността на рекламните спотове, но не и начините на тяхното измерване, поради което АНО е следвало да се съобрази с посочената Наредба.

Липсвала яснота по отношение на използваната методология за извършване на самото измерване. Неизвестно било какъв технически способ е използвал актосъставителят, съответно АНО, за да установи, че времетраенето е надвишено - часовников механизъм, хронометър или др. Неясно било и как е извършено самото измерване, изцяло за съответния рекламен блок или въз основа на неговите отделни съставни части. Това възпрепятства реализирането на защита от страна „БТВ Медиа Груп“ ЕАД.

Поради обстоятелството, че не е използвал съответната техника за измерване, АНО не бил проверил и установил дали несъответствието в продължителността на рекламните блокове не е свързано с необходимото технологично време за зареждане на отделните търговски съобщения в тях. Не бил проверил също така, посредством измервателни уреди, дали са или не са налице разделителни заставки между търговските съобщения, както и тяхната продължителност. По този начин разделителните заставки не били изключени от общата продължителност на даден рекламен блок.

Законодателят нито в чл.89 ЗРТ, нито в мотивите към изменението на закона от 12.02.2010 г., не бил посочил изрично дали едночасовият период следва да се брои от началото до края на един астрономически час, което не давало основание АНО сам да определя отрязъкът от време, който да изследва. Същият следвало да провери целия 24-часов период на излъчената програма и да съпостави с нея излъченото рекламно време.

Продажбата на рекламно време не била свързана с определен часови пояс, а е на рейтинг точка и е с оглед вида на конкретното аудио-визуално произведение. При изследване на продължителността на рекламния блок, също така, АНО е следвало да вземе предвид и спецификата на включените в съответния отрязък от програмата аудио-визуални произведения, тяхната продължителност и прекъсванията за

реклама в тях. Единствено при изследване на излъчените търговски съобщения в и между самостоятелно обособените части от програмата, би могло правилно да се установи дали е налице нарушение на правилото по чл. 89, ал.1 ЗРТ.

Следователно АНО не бил извършил пълно и ясно установяване на фактите и обстоятелствата, които предпоставят наличието на извършено нарушение на чл.89, ал.1 ЗРТ.

В случай че съдът приеме, че е налице извършено нарушение, то било налице „маловажен случай“ по смисъла на чл.28 ЗАНН и са приложими критериите за отграничаване на маловажните случаи при извършено нарушение на Закона за радиото и телевизията или други закони, прилагани от Съвета за електронни медии, приети и утвърдени през 2010 г.

Фактическият състав на нарушението, предвидено в чл.89, ал.1 ЗРТ, не попадал в изключенията по отношение, на които не би могъл да е налице „маловажен случай“, описани в т.4 от посочените по-горе критерии на СЕМ. С писмо изх.№НД-02-19-00-4/05.01.2015 г. е бил поискан запис от програмата, излъчена на 17.10.2014 г., в часовия интервал 18:30 ч. - 20:30 ч., който е предоставен на СЕМ.

Следователно АНО бил разполагал с още едно доказателство, освен собствената на СЕМ мониторингова система, която използва за осъществяване на надзор. В тази връзка

при изследването на обстоятелствата, които биха обосנוвали евентуално извършено нарушение, актосъставителят е имал възможността и е следвало да вземе предвид спецификата на излъчените в този интервал аудио-визуални произведения. При позиционирането на рекламните спотове, във времеия интервал между 19:00 ч. - 20:00 ч., е била отчетена спецификата на вида на излъчваните по това време аудио-визуални произведения – новинарска емисия, която е последвана в новия часови пояс от телевизионен сериал, подчинен на отделни разпоредби относно интервалите на прекъсваемост. АНО се бил ограничил в изследване единствено до времеия отрязък, посочен в НП, без да изследва предходните и последващите часови отрязъци (и произведенията, излъчени в тях, в тяхната цялост) и продължителността на излъчените в тях реклами, отчитайки спецификата на аудио-визуалните произведения. Не била изследвана и проверена продължителността на включените в и между отделните аудиовизуални произведения рекламни блокове и дали продължителността на излъчените

търговски съобщения, съпоставена с продължителността на тези произведения не е в рамките на законоустановеното време от 12 минути.

В разглеждания едночасов период, и съгласно предвиденото в чл.89, ал.1 ЗРТ, на практика представлявало разлика едва с около 1,4% от общото часово време на времеия отрязък, обект на НП. При изследване и съпоставка на поискания с писмо изх.

№ НД-02-19-00-4/05.01.2015 г. запис от програмата, излъчена на 17.10.2014г., в часовия интервал 19:30 ч. - 22:30 ч., АНО е щял да установи, че не е налице надвишаване на

Изследваният времеви интервал бил извън установения „прайм таим“. Времето ограничение на продължителността на рекламните спотове не се отнасяло до определен времеви отрязък от програмата. Настоящата законодателна уредба за продължителността на рекламното време е приета след изтичане срока за транспониране на Директива 2007/65/ЕО, не отчита и не е съобразена с установената от Комисията, в съображение (59) от Преамбюла, възможност зрителите да избягват рекламата чрез използването на нови технологии, а оттам отпадане на строгото ограничение на продължителността на рекламата. Уредбата в ЗРТ изцяло не била съобразена с Директива 2010/13/ЕС, и по-специално със съображение (87), в което е предвидено, запазването на ограничението в продължителността на рекламните спотове като почасово, да се отнася и е свързано с най-гледаното време. В този смисъл била и практиката на СЕС (Решение от 24.11.2011 г. по дело С-281/09, съображение 47).

С оглед изложеното, при изследване на обстоятелствата дали е налице нарушение на законоустановените правила за продължителността на рекламните спотове и степента на значимост на евентуално извършено нарушение, АНО е следвало да вземе предвид обстоятелствата, отнасящи се до часа на излъчване и спецификата на аудио-визуалните произведения, включени в изследвания времеви отрязък от програмата. АНО е следвало да се съобрази и с факта, че българският законодател не е посочил изрично дали едночасовият период следва да се брой от началото до края на един астрономически час, което обстоятелство не дава основание АНО сам да определя отрязъкът от време, който да изследва.

СЕМ не бил сигнализирайл „БТВ Медиа Груп“ ЕАД за подобно превишаване продължителността на рекламните спотове, т.е. за нарушение на чл.89, ал.1 ЗРТ, упражнявайки правомощията си по чл.32, ал.1, т.12 ЗРТ. Липсвало и обосноваване от страна на АНО защо конкретната продължителност на рекламните спотове не би могла да се приеме за маловажен случай.

Иска се отмяна на постановлението или приложение на чл.28 от ЗАНН.

Жалбоподателят, редовно призован, изпраща процесуален представител, който поддържа жалбата, сочи доказателства, като се позовава на писмо входящ №104/06.02.2015 г., чрез което БТВ за пръв път е получила някаква индикация от регулаторния орган как възнамерява да тълкува правната норма, в смисъл че разглежда даден едночасов период като астрономически час, а всички 66 НЦ включително и процесното са издадени месеци преди това, а именно октомври-ноемри 2014 г. и съответно БТВ не е имало как да съобрази поведението си с тълкуването на СЕМ. Предвид показанията на свидетеля, че не й е било известно подобно указания да са давани доставчиците, счита че СЕМ като регулаторен орган първо трябва да изясни как тълкува, а след това да наказва доставчиците.

Административно-наказващият орган, редовно призован, изпраща представител, който pledира за потвърждаване на постановлението. С оглед писмените

доказателства представени процесуалния представител на жалбоподателя отбелязва, че съгласно Европейската конвенция за трансгранична телевизия, изменена с протокол обнародван в ДВ бр.7 от 2000 г., времетраенето на рекламните спотове и телепазарните спотове в един астрономически час, не може да надхвърля 12 на 100. Тя е част от вътрешното право съгласно чл.5 ал.4 от КРБ. Затова не е възникнало задължение за СЕМ да постановява изричен акт към доставчиците и в частност БТВ по прилагането на закона. При обсъждане на доказателствата по делото коментира наказателно постановление №РД-10-7/2015 г. и №РД-10-8/2015 г. независимо, че в констативната им част е описано излъчване на период от астрономически час, то имуществената отговорност на доставчика видно от правната квалификация е ангажирана за нарушаване на забраната на чл.89, ал.1 от ЗРТ за времеви период от 20:00 до 21:00 часа. По наказателно постановление номер 52/2015 г. касае излъчване на рекламен филм повече от 35 минути, а не на рекламен спот. В този смисъл е неотнормосимо към доводите изложени от жалбоподателя.

От събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, съдът установи следното от фактическа страна:

Свидетелят _____ работи като старши инспектор в СЕМ.

На св. _____ била възложена задачата да извърши наблюдение на програма БТВ. Прегледът бил извършен по записи на доставчика „БТВ Медиа ГРУП“ ЕАД. Записите били поискани от председателя на СЕМ с писмо. Установило се, че на 17.10.2014 г в интервала от 19:00 до 20:00 часа, общото времетраене на излъчените реклами надвишава допустимите 12 минути. Установило се, че в този интервал са излъчени общо 12 минути и 55 секунди, които са били разделени в два обозначени отделни блока и в едно рекламно съобщение, докато се представяла прогнозата за времето. Първият рекламен блок е с продължителност 6 минути и 30 секунди, а втория 6 минути и 15 секунди. Рекламното съобщение в прогнозата за времето е 10 секунди. Сървърът, по който се извършвал мониторинг няма достатъчен капацитет, което налагало периодично да се искат записи.

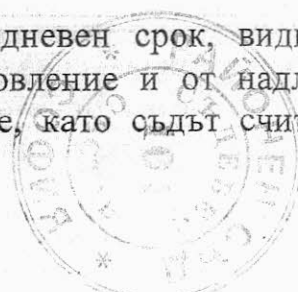
Гореизложената фактическа обстановка се установява от показанията на свидетелите _____ и _____ и от писмените доказателства по делото.

Не са констатирани противоречия в доказателствата, поради което съдът не излага мотиви относно тяхната оценка и причините, поради които дава вяра на едни или не кредитира други доказателства.

Липсват други възможности за събиране на доказателства и по тази причина съдът постанови решението си въз основа на така събраните по реда на съдебното следствие доказателства.

От така установената фактическа обстановка съдът стига до следните правни изводи:

Жалбата е допустима като подадена в законния седемдневен срок, видно от разписката за получен препис от наказателното постановление и от надлежно легитимирано лице, имащо правен интерес от обжалване, като съдът счита, че същата е неоснователна, поради следното:

Касае се за забрана определена по силата на чл.89, ал.1 от ЗРТ, според която дълга на рекламните спотове и спотовете за телевизионен пазар в даден едночасов период не може да надхвърля 12 минути.

Изключение от това правило се съдържа в ал.2 на чл.89 от ЗРТ и то не се прилага за съобщения, направени от оператора във връзка с неговите собствени програми, предавания и допълнителни продукти, свързани с тези предавания, промоция на европейски филми, както и за призови за благотворителност и общественополезни каузи.

Съдът счита, че описаната в АУАН и издаденото въз основа на него наказателно постановление фактическа обстановка е правилно отразена.

АУАН е съставен съобразно разпоредбите на ЗАНН. Установените в акта и в наказателното постановление обстоятелства, свързани с нарушението бяха установени в съдебно заседание.

По чл.126, ал.1 от ЗРТ за нарушение на разпоредбите на чл.89, ал.1 на да доставчиците на медийни услуги се налага имуществена санкция от 3000 до 20 000 лв.

Правилно е определена нарушената материалноправна норма, която отговаря на установената фактическата обстановка и е в съответствие със словесното описание на нарушението в АУАН.

АУАН и издаденото въз основа на него наказателно постановление не страдат от пороци.

Формалният характер на нарушението не изисква вредоносен резултат. Санкцията е определена в минималния размер и не следва да се намали.

Съдът намира, че в случая е нарушена императивна правна норма.

Деянито е формално, на просто извършване, то не включва съставомерни вредни последици.

При преценката за приложение на чл.28 от ЗАНН съдът взе предвид, че позволеното времетраене на реклама в рамките на един час е значително превишено и е по-близо до 13 минути, отколкото до разрешените 12.

Астрономическият час няма алтернативно измерване, така че всички доводи за начина, по който ще се измерва времетраенето на рекламните спотове, са несъстоятелни.

Законодателят не е посочил други изключения, извън установените в чл.89, ал.2 от ЗРТ.

Ето защо съдът следва да преценява времето, което е посочено в постановлението. В случая то е с продължителност от 60 минути и съставлява точно един час. Съображения свързани с прайм тайма, новинарски емисии и други, нямат правно основание.

Наказващият орган не е длъжен да анализира и да посочва поотделно продължителността на всяко търговско съобщение, съдържащо се в отделните блокове.

Сроковете по чл.34 от ЗАНН за съставяне на АУАН и НП са спазени – наказващият

орган не е длъжен да отчита тримесечния срок от датата на деянието, а от времето на откриване на нарушението и нарушителя.

Цитираните директиви нямат пряко приложение във вътрешното право.

За българският съд задължителни са международните договори и регламентите. Директивите следва да бъдат транспонирани във вътрешното законодателство по съответния законодателен ред.

След нагоризможеното съдебно състояние, то обжалваното наказателно постановление като законосъобразно следва да бъде потвърдено.

По тези мотиви съдът

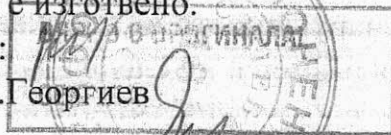
Р Е Ш И:

На основание чл.63, ал.1 от ЗАНН ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление №РД-10-26/10.02.2015 г. на председателя на Съвета за електронни медии, с което в „БТВ МЕДИА ГРУП“ ЕАД е наложено следното административно наказание: имуществена санкция в размер на 3000 лв. за нарушение на чл.89, ал.1 от Закона за радиото и телевизията като законосъобразно.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - София град на основанията, предвидени в Наказателнопроцесуалния кодекс, и по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс в 14-дневен срок от съобщаването на страните, че е изготвено.

Районен съдия:

Г.Георгиев

Разпечаттай